

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

สูงถึง 18 ม. เรือนยอดแน่น เปลือก สีครีมถึงเทาอ่อนหรือสีน้ำตาล แตกเป็นร่องแนวตั้ง ชั้นกลาง สีแดงเข้ม ชั้นในสีชมพูอ่อนถึงสีน้ำตาลอมม่วง ใบ กว้าง 3.5-4.5 ซม. ยาว 9-15 ซม. ใบอ่อนมีขนสีครีมอ่อน ใบแก่คล้ายแผ่นหนัง ด้านบนสีเขียวเข้ม เกือบเกลี้ยง หรือมีขนสั้นละเอียดประปรายบนเส้นใบด้านล่าง เส้นกลาง ใบเป็นร่องด้านบน เส้นใบ 10-12 คู่ จมด้านบน ฐานด้านล่าง เส้นใยย่อยจากทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 1-2 ซม. อ่อนมีขนแล้วเกลี้ยง ดอกออกเป็นช่อยาว 8-10 ซม. มีประมาณ 50 ดอก เหมือนกับ *P. mutabilis* ยกเว้น ทุกส่วนเกลี้ยงหรือมีขนสีอ่อน (แน่นบนหลอดกลีบเลี้ยงเท่านั้น) ผล รีถึงค่อนข้างกลม กว้างประมาณ 0.6 ซม. ยาวประมาณ 0.8 ซม. ปลายและโคนทู่ บางทีโคนเบี้ยวไม่มีร่องหรือเป็นสัน สีเขียวอมเทา แก่สีชมพู แล้วเปลี่ยนเป็นสีม่วง เนื้อบาง เมล็ดเดี่ยวใหญ่ พบน้อยเป็นไม้ขึ้นรองในป่าดิบเขาสูง 800-1,300 ม. บนเขาหลวงและเขาใกล้เคียง

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ ดินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คปพ.2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : http://www.qsb.org/Database/Botanic_Book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=2825

